

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szpalcie (szer. szp. 22 mm) 36 gr. W tekście 1 mm w 4 szpalcie (szer. szp. 69 mm) 3.— Zł. Drobne za słowo 24 gr. Pierwsze słowo tłusty druk (najwyżej 3 słowa) 40 gr.

Rok II.

Nr. 219.

Kraków, piątek 20 września 1940 r.

Nadesłane a nie zamówione przez redakcję ręko pisy będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy dołączona zostanie znaczki pocztowe na opłacenie przesyłki zwrotnej. Prenumerata miesięczna 4.50 Zł. z odnośnikiem do domu 5 Zł. — Konto czekowe: Warszawa 658.

Marszałek Goering nad Londynem!

Marszałek prowadził osobiście nurkowy bombowiec bojowy nowego typu i obserwował rezultaty niemieckich bombardowań stolicy Anglii.

(=) Wybrzeże Kanalu La Manche, 19 września. Marszałek Niemiec Goering dokonał lotu nad Londynem w jednym z nurkowych bombowców bojowych nowego typu. Marszałek osobiście prowadził maszynę, przyczem towarzyszyły mu dwa samoloty myśliwskie typu Messerschmitt. Lot Marszałka Niemiec miał w pierwszym rzędzie na celu dokonanie obserwacji. Po powrocie Marszałek Goering wyraził się z najwyższym uznaniem o działalności lotnictwa niemieckiego i o rezultatach bombardowań powietrznych Londynu.

* * *

Fakt, że najbliższy współpracownik Adolfa Hitlera, Marszałek Niemiec i szef lotnictwa niemieckiego osobiście prowadził samolot nad stolicą Anglii, wywarł w całym świecie olbrzymie wrażenie. Lot dokonany przez Marszałka Goeringa, którego maszyna była eskortowana jedynie przez dwa myśliwce, jest najlepszym

dowodem, że strefa powietrzna nad Londynem jest w zupełności opanowana przez lotnictwo niemieckie. Dzięki temu, marszałek Goering w czasie swojego lotu nad Anglią mógł się przekonać naocznie o ni szczęsnych skutkach bombardowań niemieckich, przeprowadzanych na Londyn.

Zniszczono ponad 2000 samolotów angielskich.

Olbrzymie straty Royal Air Force w sierpniu i wrześniu.

Berlin, 19 września. Wyszczególniano w komunikatach naczelnej komendy armii niemieckiej cyfry dowodzą, jak olbrzymie są straty brytyjskiej floty powietrznej. W sierpniu straciła Royal Air Force 1354 maszyn. W pierwszym tygodniu września straciła 481 samolotów, a w drugim zestrzelono 261 maszyn angielskich.

Walki powietrzne nad hrabstwem Kent

Berlin, 19 września. Niemieckie samoloty bełowe zaatakowały bombami we śróde doki i urządzenia portowe w Tilbury. Pozatem liczne bomby trafiły w sorto-

wnię w Tilbury, wyrządzając wielkie szkody.

Dalszy atak był skierowany na wielkie składy ropy w Port Victoria nad dolną Tamizą, gdzie podpalono trzy wielkie zbiorniki ropy. Mały okręt-cysterna, który ładował benzynę, został również trafiony bombą i zatopiony.

Przy przeprowadzaniu tych ataków doszło nad hrabstwem Kent, jak również nad dolną Tamizą, do rozmaitych mniejszych walk powietrznych, w których 15 angielskich samolotów myśliwskich zostało zestrzelonych. Trzy samoloty niemieckie nie powróciły.

Burza zerwała 72 angielskie balony zaporowe.

(§§) Berlin, 19 września. W ciągu wtorku burza zerwała 72 brytyjskie balony zaporowe i zapędziła je nad kontynent.

Lotnicy niemieccy urządzili sobie specjalną rozrywkę, organizując „polowanie na lisa“ w powietrzu za zerwanymi balonami. Po krótkim czasie udało się większości z nich strącić na ziemię, zanim zdążyły one wyrządzić szkody w przewodach wysokiego napięcia.

Ogień artylerji nadbrzeżnej na brytyjski konwój.

(§§) Berlin, 19 września. Silny brytyjski transport konwojowany, składający się z 10 parowców, pojemności od 4—5.000 ton usiłował w ub. poniedziałek wyjechać w kierunku zachodnim, korzystając ze złych warunków widoczności w Kanale La Manche wskutek deszczowej pogody.

Transport ten njezwłocznie wypatrzyły samoloty wywiadowcze, poczem baterje artylerji nadbrzeżnej otrzymały zezwolenie na otwarcie ognia. W ciągu 10 minut pociski trafiły w szereg parowców. Wywiad lotniczy stwierdził, że okręty płynące w transporcie konwojowanym, które zdolne były jeszcze do jazdy, cofnęły się.

Już przy poprzednich ostrzeliwaniach angielskich transportów konwojowanych, przez niemieckie baterje nadbrzeżnej artylerji dalekonośnej, udało się zatapiać parowce i uzyskiwać celne trafienia w pozostałe okręty. W szeregu wypadków nieprzyjaciel musiał zrezygnować z zamiaru wypłynięcia na morze. Uciekające okręty schroniły się do portów w Dover, Deal i Folkestone.

Marszałek Rzeszy Herman Goering odbiera raport od jednego z lotników niemieckich, który brał udział w nalocie na Londyn.

Przewodniczący „American Legion“ przeciw nagonce wojennej.

(§) Boston, 19 września. Przewodniczący amerykańskiego związku weteranów wojny światowej „American Legion“ Kelly oświadczył w pewnym przemówieniu, że wszyscy rozsądni Amerykanie powinni zwalczać pogląd, jakoby Ameryka znajdowała się na drodze do wojny.

Zbrojenia są wprawdzie najlepszym zabezpieczeniem Ameryki w czasach kryzysowych, jednak mogą one służyć tylko do obrony kontynentu amerykańskiego.

Antyangielskie demonstracje w prowincji Madras.

(—) Rzym, 19 września. Opór kongresu hinduskiego przeciw udzieleniu pomocy Anglii w obecnej wojnie wywołał — według doniesienia „Messagero“ — głębokie wrażenie na całym Wschodzie. Hindusi bronią się coraz energiczniej przeciw angielskim projektom konstytucyjnym i domagają się przedewszystkiem, aby hinduskie siły zbrojne były dowodzone przez Hindusów, a nie przez Anglików i aby nie były używane poza granicami Indji dla interesów angielskich.

Pisarz hinduski Sisma oświadczył, że taki stan rzeczy, w którym jedna despaż angielska wystarcza, aby wbrew woli narodu uczynić z Indji kraj prowadzący wojnę, jest nie do zniesienia.

Jak „Messagero“ dalej donosi, w miejscowości Telicherri w prowincji Madras doszło do demonstracji antyangielskich. Policja interweniowała, przyczem dwóch policjantów zostało zabitych, zaś 13 osób odniosło rany.

Zaloga greckiego parowca odmawia podróży do strefy wojennej.

(§) Buenos Aires, 19 listopada. Zaloga greckiego parowca frachtowego „Pantelis“, który miał opuścić port rzeczny w Santa Fe z ładunkiem zboża do Anglii, odmówiła udziału w tej podróży. Marynarze oświadczyli, że zostali zaangażowani do odbywania tur morskich między portami państw neutralnych, a nie do rejsów w stronę portów angielskich, znajdujących się w strefie wojennej.

Znamienny objaw mentalności Anglików.

(§) San Sebastian, 19 września. W angielskich kołach kapitalistycznych wybuchł skandal z powodu nikłego, bo zaledwie 2 i pół procent wynoszącego oprocentowania pożyczki wojennej sir Roberta Kinderleys'a, prezydenta narodowej komisji oszczędnościowej. Sir Kinderleys widział się zmuszonym wystąpić w liście otwartym przeciwko stanowisku angielskich władz skarbowych, aby je publicznie napiętnować.

W liście tym m. in. powiedziano: „Jeśli nie zadawałamy się oprocentowaniem pożyczki wojennej na 2 i pół procent w okresie tak ważnym, jak obecnie i jeśli chcemy prowadzić spory na temat wysokości stopy procentowej, to nie rąmy najmniejszego prawa, aby nasza armja nadal miała nas bronić. Jestem zdania, że w tych gorących dla nas dniach powinniśmy sobie uświadomić, iż jest rzeczą niemal wykluczoną udzielenie 100-procentowej gwarancji każdemu poszczególnemu finansistcie angielskiemu za włożony przez niego kapitał w pożyczkę wojenną“.

Bombowce zatopili bryt. parowiec na Atlantyku.

(§§) Berlin, 19 września. Jak donosi londyńska służba informacyjna, w jednym z portów na wschodnim wybrzeżu Kanady wyładowało 14 rozbitków z brytyjskiego parowca „Thorlea“ pojemności 4.261 ton. Rozbitkowie ci opowiadali, że parowiec został nocą zatopiony na Atlantyku przez bombowce.

Do Gibraltaru zawinęła ciężko uszkodzona łódź podwodna.

(=) Madryt, 19 września. Z La Linea donoszą, że angielska łódź podwodna zawinęła przed kilku dniami z ciężkimi uszkodzeniami do portu w Gibraltarze i znajduje się tam w obecnej chwili w naczynie.

Pięć alarmów lotniczych w ciągu wtorku w Londynie.

(§) San Sebastian, 19 września. Mieszkańcy stolicy Wielkiej Brytanji mieli możliwość ponownie w ciągu wtorku przekonać się o niezwyklej sile przebojowej i stałej gotowości do akcji atakującej lotnictwa niemieckiego.

Według informacji Reutera, ogłoszonych było w ciągu dnia 5 alarmów lotniczych. Dwa pierwsze alarmy zarządzone były rano, w czasie, kiedy większość mieszkańców Londynu znajdowała się w drodze do swych warsztatów pracy. Trzeci alarm lotniczy zmusił członków Izby gmin, którzy zbrali się celem wysłuchania oświadczenia Churchilla, do przerwania posiedzenia: Czwarty alarm lotniczy zakończył się o godz. 15.26, a już o godzinie 17.34 za-

brzmiały ponownie syreny. Ten piąty w ciągu wtorku alarm lotniczy zakończył się o godz. 17.59 czasu Greenwich (19.59 czasu niemieckiego).

Reuter w znamienny sposób przemilcza skutki tego nowego niemieckiego ataku odwetowego, natomiast londyńska służba informacyjna oświadcza, że po ostatnich niemieckich nalotach na Londyn, wiele ulic zasłanych jest edłankami szkła. Na niektórych ulicach nie pozostało całe ani jedno okno. W niektórych wypadkach powylamywane zostały nawet kraty okienne. Szereg domów odniósł bardzo dotkliwe uszkodzenia. 4-piętrowy budynek został zupełnie zburzony wskutek celnego uderzenia bomby.

Najważniejsze zakłady lotnicze i największe doki angielskie zostały trafione bombami niemieckimi.

(=) Berlin, 19 września. Oba zakłady lotnicze w Liverpoolu-Speke, które według komunikatu naczelnej komendy armji niemieckiej z 18 września zostały trafione bombami najcięższego kalibru, należą do najważniejszych i największych fabryk lotniczych Anglii. Wyrabiane są w nich w pierwszym rzędzie bombowce typu Blemheim.

Jak komunikat naczelnej komendy armji niemieckiej z 13 września w dalszym ciągu podaje, za takowano bombami doki zachodnio-indyjskie oraz doki „Wiktorja“ na terenie portu londyńskiego. Oba te doki, największe w Anglii, należą również

do największych w świecie. Ponieważ są one zbudowane jako doki śluzowe, narażone są na tem większe niebezpieczeństwo ataków w powietrznych. Z tego samego powodu przywrócenie ich ponownie do stanu używalności jest bardzo trudne i długotrwałe.

Oba doki służą w pierwszej linii do przyjmowania transportów żywności i mięsa. W pobliżu obu doków znajdują się też odpowiednie objekty magazynowe i składowe. Uszkodzenie tych właśnie doków wywoła bardzo niekorzystne następstwa dla zaopatrzenia Londynu w środki żywności.

Zaostrzenie akcji odwetowej przeciwko Anglii.

Atak na lotnisko w Croydon i inne objekty wojskowe. — Liverpool bombardowany za dnia i w nocy.

Berlin, 19 września. Naczelna komenda armji niemieckiej komunikuje:

Naloty odwetowe na Londyn były kontynuowane w ciągu 17 września, jak również w nocy na 18 września ze wzrastającą siłą. Zrzucano bomby wszelkiego kalibru na doki towarzystw „West India”, „London” i „Victoria”, na wodociągi, gazownię i dworce oraz na inne ważne ze względów wojskowych objekty. Następnym były wszędzie wielkie pożary.

Dalsze ataki kierowane były za dnia na

lotnisko Croydon, jak również na lotniska i objekty wojskowe na wybrzeżu południowo-wschodnim. Liverpool był ponownie atakowany za dnia i w nocy. Zakłady lotnicze Liverpool-Speke zostały kilkakrotnie ciężko trafione.

Zatakowano w nocy na 18 września również najdalej na północ wysunięty wiskli port brytyjski Glasgow.

Parowiec brytyjski, pojemności 5.000 ton został podczas ataku ciężko uszkodzony na północ od Irlandji.

Lotnicy brytyjscy zatakowali ostatniej nocy ponownie dzielnice mieszkaniowe i osiedla w Niemczech północnych i zachodnich, zrzucając bomby oraz uszkodzając kilka domów mieszkalnych.

Nieprzyjaciel stracił w dn. 17 września 7 samolotów w walkach powietrznych, dwa zostały zestrzelone przez artylerię przeciwlotniczą. 4 samoloty niemieckie zaginęły. (p)

Drugi okres ofensywy włoskiej rozpoczął się od zajęcia Sollum.

Regularny pochód w kierunku wschodnim.

(-) Rzym, 19 września. Sprawozdawca wojenny agencji Stefani pisze w związku z walkami, odbywającymi się na terenie Afryki północnej, że w chwili zajęcia Sollum zakończyła się pierwsza część zwycięskiej ofensywy na froncie egipskim, ale równocześnie rozpoczął się drugi okres zarządzanej przez naczelną komendę akcji natarcia na wojska nieprzyjacielskie.

Nieprzyjaciel nie spodziewał się tak niesłychanie szybkiego i ostrego ataku, ponieważ nie opierał się na wyłącznie na swoich własnych oddziałach wojskowych i własnej broni, lecz przedewszystkiem na wycych sprzymierzeńcach, mianowicie na trudnościach terenowych. Uważał on niezwykle strome zbocza górskie i jedyną kamienistą i skalistą drogę za przeszkodę, trudną lub też niemożliwą do pokonania. Mimo to wojska włoskie zatakowały przeciwnika, posuwając się z gór ku niżynom, gdzie zatknęły trójkolory sztandar. W toku najostrzejszej obrony nieprzyjacielskiej podjęły oddziały pionierów włoskich prace przy naprawie dróg, aby w ten sposób móc sobie zabezpieczyć szybki przemarsz posiłków.

W toku tej akcji nieprzyjaciel ponawiał kontrataki, używając wozów pancernych i czołgów. W czasie tych prób nieprzyjaciel postradał szereg wozów pancernych, zaś ścigane przez Włochów wycofujące się wojska angielskie ponosiły klęskę po klęsce.

„Nasza świetnie zorganizowana machina wojenna — kończy swe sprawozdanie korespondent agencji Stefani — znajduje się obecnie w systematycznym marszu w kierunku wschodnim. Najważniejsze nieprzyjacielskie pozycje bojowe zostały w międzyczasie bądź to osiągnięte, bądź to zdobyte“.

Opór angielski na froncie egipskim przełamany.

Wiosi obsadzili Sidi el Barani. — Zniszczenie 15 samolotów angielskich.

Rzym, 19 września. Włoski komunikat wojskowy ze środy brzmi następująco: Główna kwatery armji komunikuje: W Afryce północnej wojska włoskie oraz wojska libijskie, które podczas tej akcji dowiodły wysokich cnót wojennych i absolutnej wierności wobec Włoch, kontynuując zwycięskie posuwanie się, obsadzili Sidi el Barani, położone o 100 km w linii powietrznej od dawnej granicy Cyrenajki. Natychmiast podjęto rozbudowę nowej bazy i etapów.

Zacięty opór nieprzyjaciela, wspieranego przez formacje pancerne, został wszędzie przełamany. Włoskie lotnictwo atakowało wielokrotnie bombami i ogniem karabinów maszynowych. 5 nieprzyjacielskich samolotów typu Gloster zostało zestrzelonych w płomieniach. Zestrzelenie jednego dalszego jest prawdopodobne. 4

samoloty włoskie nie powróciły do swych baz.

Podczas nocnego nalotu nieprzyjacielskiego na Bengasi i Dernę zatopiono w porcie ponton i jeden torpedowiec oraz spowodowano kilka pożarów, które jednak natychmiast opanowano. W Dernę jeden parowiec został lekko uszkodzony. Zestrzelenie jednego nieprzyjacielskiego samolotu jest prawdopodobne.

Jedną z formacji samolotów nurkowych (Picchiattelli), w otoczeniu samolotów myśliwskich, bombardowała port Micabba na Malcie, spowodowała pożary i znaczne szkody, jak również zniszczyła na ziemi co najmniej trzy samoloty. Nieprzyjacielskie samoloty myśliwskie, które unikały walki z włoskimi myśliwcami, zatakowały „Picchiattelli”. Te jednak zdecydowanie przeszły do kontrataku i zestrzelili dwa

nieprzyjacielskie samoloty. Dwa samoloty włoskie nie powróciły.

W Afryce wschodniej włoscy lotnicy obrzucili bombami Bome w dolnym Sudanie, przyczem jeden fort został uszkodzony, a jeden obóz polowy został podpalony. Podczas lotów wywiadowczych nad Adenem jeden z włoskich samolotów, który został zaatakowany przez angielski samolot myśliwski, ciężko trafił samolot nieprzyjacielski, a sam nieuszkodzony powrócił do swej bazy.

Jeden nieprzyjacielski samolot został zniszczony na ziemi przez włoskich lotników pod Saraf Sai, na północny zachód od Galabat.

Nieprzyjacielskie naloty na Assab, Mas-saua i Asmarę nie wyrządziły żadnych szkód. W Diredaua jedna osoba została zraniona, a jedna z gospód lekko uszkodzona. Jeden nieprzyjacielski samolot został z wszelką prawdopodobnością zestrzelony przez artylerię przeciwlotniczą marynarki.

Nieprzyjacielski samolot typu „Blenheim”, który znajdował się w drodze na Malte, wyładował skutkiem pomyłki na lotnisku Pantelleria i został w stanie nieuszkodzonym zdobyty wraz z załogą, składającą się z dwóch oficerów i jednego podoficera.

Wrak pewnego okrętu angielskiego, pojemności 5.800 ton, który został zatopiony przez jedną z włoskich łodzi podwodnych, przyholowano do Lizbony. (p)

Lotnisko w Micabba zostało zupełnie zniszczone.

(-) Rzym, 19 września. W związku z niezwykle skutecznym bombardowaniem lotniska w Micabba na Malcie, o czem doniósł włoski komunikat wojenny we środę, dowiaduje się agencja Stefani szereg bliższych szczegółów.

Był to mianowicie największy atak powietrzny, dokonany dotychczas wogóle na Malcie przez eskadry nurkowców bombardujących, przyczem na lotnisko zrzucono wiele ton bomb ciężkiego i średniego kalibru.

Cała akcja została przeprowadzona według planu operacyjnego, opracowanego uprzednio w najdrobniejszych szczegółach.

Po zajęciu drugiej ang. linii obronnej przez Włochów.

(-) Rzym, 19 września. Po zajęciu Sidi el Barani — o czem doniósł komunikat włoskiej komendy armji we środę — wojska włoskie — jak slychać z poinformowanych kół włoskich — rozpoczęły natychmiastowo, akcję organizowania dowozu posiłków i rozbudowy zdobytych dotychczas pozycji, oddalonych przeciętnie o 100 km od granicy libijskiej.

Wojska włoskie w czasie swoich postępów musiały stoczyć — jak dowiadujemy się w dalszym ciągu — szereg ciężkich potyczek przy poszczególnych umocnionych punktach, ponieważ cała strefa pomiędzy Sollum a Sidi el Barani jest naszpikowana licznymi umocnieniami pozycjami obronnymi i polami minowymi aż wód do oazy Sidi Omar.

Musiano zdobywać szturmem szereg systemów rowów strzeleckich i kazamat, oraz dobrze rozbudowanych pozycji artylerji, zanim wojska włoskie mogły przełamać i w całości obsadzić drugą linię obronną angielskich sił zbrojnych.

MATKA

Przed niskim, małym domkiem na przedmieściu zatrzymała się wirtuozka limuzyna. Wyskoczyła z niej miękki elastycznym ruchem młoda, zgrabna kobieta i ruszyła ze swym elegancko ubranym towarzyszem ku wejściu. Weszli do wnętrza.

W małym saloniku przy rozproszonym świetle lampki siedziała starsza, o pociągłej twarzy dama i czytała. Pokój tonął w półmroku, rytmiczne miarowe tykanie zegara drgało w ciszy aż gineło gdzieś pod ścianami zduszone niemym spokojem.

Starsza pani uniosła zmęczone powieki i na jej słodkiej, zorananej cierpieniem twarzy zajaśniał promień radości: Wstała szybko z fotela i rozwarła ramiona:

— Jurek! — Syn całował matkę w rękę. Nagle drgnęła, jakby ocknęła się z zamyślenia: — Ach! prawda, nie jesteś sam — wyszeptła. Żrenice jej spoczęły na stojącej obok stołu kobiecie. — Przeczyszam pani! Zapomniałam! Ale tak ucieszyłam się Jurek!

W oczach jej zamigotał zimny, prawie wrogi blask.

— Mamusiu, to moja wina; nie przedstawiłem ci Niny.

Na czole starszej damy zarysowała się podłużna brzoza.

— Pani daruję — ciągnęła dalej — ale Jerzego tak długo nie było w domu. Porwał go świat. Naprawdę stęskniłam się za nim.

Piękne, dumne wargi młodej kobiety wygiął ledwo dostrzegalny grymas.

— Proszę mi mówić Nino — powiedziała cicho — przecież jestem żoną Jerzego.

Starsza pani usiadła ciężko w fotelu, patrząc bacznie na synową. Jej zmęczone oczy przebiegały po całej postaci z dokładnością i precyzją, badały każdy szczegół wytwornej garderoby, sondowały rysy.

— Pani wybacz moje skromne mieszkanie; wiem, to może panią razi.

Na twarzy Niny zabłąkał się jakiś półcień, spojrzła na siedzącego obok męża i oczy jej stały się dziwnie szkliste.

— Mamusiu! Tyle mamy ci do opowiadania — zaczął Jerzy.

Wzrok jego popłynął na fortepian...

Wspomnienia — — —

Młodość. Czasy, kiedy był ciężko chory. Dnie i noce bezsenne, dngie, meczące i oczy matki stroskane, zapłakane, patrzące z trwogą na niego. Przerzucił ukradkiem żrenice na matkę — ta sama twarz, porwana brzozdami, te same ręce piękne o długich rasowych palcach. I smutek beznadziejny, bezdeny, tchnący z całego oblicza. Bezmiar bólu i cierpienia...

Mały pokój. Jerzy gra — naprzeciw siedzi matka i słucha. Znekane oczy przeszedł raz po raz na syna — wyrwa się jej westchnienie — Boże daj mu szczęście...

I dzisiaj. Jest sławnym, uwielbianym przez tłumy, ale matka patrzy tak samo czule, tak jak dawniej, gdy grał jej swoje pierwsze utwory. Twarz jej rozpromienia jasny uśmiech. A tak zawsze marzyła, żeby był czemś, żeby nie pomiatali nim ludzie.

Bo Jerzy był chorowitym chłopcem i nie rozumiał go ani nie odczuwał nikt inny prócz matki. Z nią jedną jedyną wiódł długie rozmowy w jesienne, smutne wieczory. Ona jedna jedyna wzuwała się wóń, kiedy ciężka zmora melancholji kładła się na jego mózg. Ona jedna jedyna tłumaczyła go przed apodyktycznym, predkim ojcem, że przecież Jurek jest chorowity, że nie może pracować jak inni.

I gdy ogarniała go rozpacz, gdy trawiła ciężka choroba, ona — matka — jedna jedyna tłumaczyła go i broniła przed ludźmi, którzy z niego drwili i wyśmiewali go.

— Czytałam o tobie tyle — padły ciche słowa. — Jesteś już sławnym, wielkim. Oczy zaśniły kryształowym blaskiem. I wierząc, nie przypuszczałam, że kiedyś tu przyjedziesz... Myślałam, że nie będziesz chciał... Znow błyskawica oczu uderzyła w synową, ale delikatniejsza, czulsza.

Usta Niny rozjaśniły miły uśmiech.

— Mamusiu — zaczęła — tak mi jesteś bliska. Naprawdę wierz mi Jurek, to mój świat cały...

Starsza pani poruszyła się niespokojnie w fotelu, odwróciła na chwilę twarz, a na policzkach jej ukazały się łzy...

— Przeczyszam, bardzo cię przepra-

szam! Nie wiedziałam, że odnosisz się do mego syna aż z taką serdecznością... Bo widzisz Ninko — ton głosu brzmiał ciepło — te dzisiejsze kobiety są takie dziwne. Wierz mi — one nie umieją kochać. Bo w obecnych czasach miłość, to chwilowe upojenie, a potem nuda i pustka.

Spojrzęła miłośnicą na syna.

— A wiesz przecie, że niektórym typom mężczyzn trzeba dać szczególnie duże uczucia...

— No, ale mamusiu dość tej poważnej rozmowy. Widzę, że pokochałaś moją Ninę, jestem więc bardzo szczęśliwy — przerwał Jerzy — ale przejdźmy na inny temat, otóż jutro mój koncert w stolicy.

Na twarzy matki rozlał się pełen dobroci i słodczy uśmiech.

— Pojedźmy, mamó. Po raz pierwszy od tylu lat będę znow grał przed tobą...

* * *

Sala koncertowa szumiała gwarem głosów. Wspaniałe łoże wypełnia wirtuozka publiczność. Jak mówiono, koncert miał zaszczyścić Jego Królewska Mość Olaf V. Publiczność czekała w napięciu na ukazanie się na estradzie fenomenalnego pianisty Jerzego Skowrona.

A w ostatnich rzędach foteli siedziała sama Ona, Matka... Rozpromieniona od szczęścia oczyma obejmowała salę i publiczność i jakaś niewysłowiona radość przesyciała jej serce.

Naraz wszyscy wstali, fanfary zagrały hymn, do reprezentacyjnej łoży wszedł król. Zaległa niema cisza, tylko klejnoty przebarwne skrzyły się przepychem czarownych blasków, tylko bogate taulety i futra mieniły się wspaniałością i lekka wóń wytwornych perfum snuła się po sali.

Matka siedziała wtulona w fotel i jakieś wspomnienia niejasne, jakieś przeczucia radosne napępiali jej duszę.

Zabrzmiały oklaski.

Na estradę wszedł miękki krok — dla niej Jurek — dla publiczności fenomenalny pianista, genialny wirtuoz. Skłonił się lekko, czelowanym ukłonem światowca i usiadł przy fortepianie. Nastąpiła cisza. Długie, delikatne wąskie palce dotknęły klawiszy. Spłynęły pierwsze muśli-

nowe akordy. Jakby rzeźbione w aksamicie kwiatnych płatków rozbrzmiały tony, pełne wyrazu i uczucia, aby po chwili rozświetlić puszystą ciszę lśnieniami skrzyń brylantowych.

Na twarzy matki tlił się dziwny blask. Jurek, ten mały, chorowity chłopczyk, o długich włosach i delikatnych nerwowych palcach czaruje teraz tłumy swą bajeczną gra.

Widzi jego oczy znekane, zmęczone, kiedy tam w małym pokoiku trawiony ciężką chorobą, grał. Tak... już wtedy padały z pod jego palców jakieś przedziwne mazaiki dźwięków, w które wlewał tyle uczucia i siły.

Lekka, wiolinowa etiuda nabierała mocy, targnęła nitkami nerwów, rozpasła się potęgą, aby znow za chwilę przebiła się miękkością aksamitu lub wybuchnęła płomieniem uczucia...

Zahipnotyzowany tłum wstrzymywał oddech, a ona, matka, miłosnem spojrzeniem otulała syna, jakby mu chciała dodać otuchy, jak wtedy, na pierwszym koncercie, gdy w drżące i zdenerwowane dziecko uderzyły setki żrenic.

Pamięta te pełne ironji spojrzenia i te słowa, szeptane eichaczem: „ten dzieciak, któremu wniwono wielkość, potknie się, załamie”. Nawet ojciec patrzył nań drwiąco — nie wierzył w niego — przecie nigdy nie nie robił — mawiał. Jakże dławili ją łyzy bólu!

Bo ona czuła, czuła swem matczynym sercem, że Jerzy się wybije, zwycięży i pokona wszelkie trudności.

Jakiś dziwny akord zawibrował w powietrzu, wsaczył się w mózg, wnikał w serce, rozognił płomieniami szczęścia duszę. Tak! — to ta sama kompozycja, która Jurek grał przed laty, kiedy nie znał go nikt, kiedy gardzili nim wszyscy, kiedy drwili z niego każdy. Kompozycja, poświęcona Jej, Matce. Podniosła oczy — w reprezentacyjnej łoży ujrzała królową — wychyliła głowę i patrzyła na twarz Jerzego, a w żrenicach jej szklili się łyzy kryształowe, łyzy, mieniące się ogniami najczystszych brylantów — łyzy Matki...

Jerzy Eglic

Rumunja na nowych drogach

Kraków, 18 września.

(DWP) Ostatnie wydarzenia w południowo-wschodniej części Europy pozostające w związku z arbitrażem wiedeńskim, przyczyniły się nie tylko do wyjaśnienia sytuacji politycznej, lecz również do zabezpieczenia na długą metę pokojowych stosunków na tym obszarze.

Sztucznie i niewspółmiernie rozszerzone granice Rumunii po pokoju zawartym w Wersalu, przez wcielenie do niej obszarów węgierskich i bułgarskich, oraz włączenie Besarabji i Bukowiny, wytworzyły taki stan, który na przestrzeni wielu lat nie doprowadził do stanu porozumienia z państwami sąsiadującymi i utrzymania z nimi znośnych stosunków.

Rumunja nie chciała w żaden sposób uznać słusznych pretensyj poszkodowanych krajów sąsiedzkich, popelniając zasadniczy błąd, uważając się za mocarstwo. Uewnętrzniało się to dążenie Rumunii przez podnoszenie wielu posłów do godności ambasadorów.

Rumunja należała również do tych państw, które w chwili wybuchu obecnej wojny nie były skłonne do zajęcia zdecydowanego stanowiska. Mianowicie polityka rumuńska czyniła wysiłki balansowania pomiędzy mocarstwami osi o demokracjami Zachodu, starała się prowadzić awulicową grę, aby w ten sposób uniknąć wszelkich konfliktów, wynikających z coraz wyraźniejszych i niewyznaczonych żądań Węgier i Bułgarii.

Kiedy politycy brytyjscy zdecydowali się uwikłać państwa bałkańskie w awanturę wojenną i po wielu porażkach na innych frontach poszukiwali nowych sprzymierzeńców, udzielili również rządowi rumuńskiemu t. zw. gwarancji. Bez względu na to jaką wartość posiadała ta gwarancja, rząd rumuński przyjął ją w całkowitym milczeniu, nie broniąc się wówczas przed skutkami akcji brytyjskiej. Nie miała ona niczego innego na celu, jak wygrananie Rumunii w akcję zarówno przeciw

moceństwom osi, jak i Rosji sowieckiej. Nagle zauważyła Rumunja, iż

została wciągnięta w sieci intryg brytyjskich,

co w wysokim stopniu zachwiało podstawami państwa. Dalszym następstwem tego kroku było powołanie licznych roczników wojskowych, co z kolei spowodowało trudne do zniesienia obciążenie skarbowe i znaczne osłabienie życia gospodarczego. Pomimo tej pozornie mądrej, w rzeczywistości jednak niezmiernie szkodliwej gry,

Rumunja nie była już w stanie wstrzymać biegu wydarzeń.

Związek Sowietów bowiem zażądał zwrotu etnicznie przynależnych mu obszarów i po

Rumunja utraciła Dobrudżę południową i północną część Siedmiogrodu.

Granice państw rumuńskiego skurczyły się zatem do rozmiarów, które uważa się za sprawiedliwe.

Dzięki swej strukturze i swym bogactwom naturalnym państwo rumuńskie jest całkowicie zdolne do życia i spełniać może tak jak poprzednio, rolę pożytecznego dla państw Europy centralnej partnera handlowego.

Nowe granice państwa rumuńskiego uzyskały na przyszłość

należyto gwarancje mocarstw osi.

W przeciwnieństwie do gwarancji angielskich poręka mocarstw osi nie jest zrównana przeciwko nikomu i ma na celu zapewnienie narodowi rumuńskiemu poczucia bezpieczeństwa, koniecznego do reorganizacji i dalszego rozwoju.

Król Karol odpowiedział w całej pełni na hasła polityki rumuńskiej, uprawianej na przestrzeni ostatnich lat, złożył koronę, przekazując następstwo swemu synowi

krótkich rokowaniach otrzymał zwrot Besarabji i Bukowiny północnej.

Niemal równocześnie wystąpiły Węgry i Bułgaria ze swymi, po raz ostatni wysuniętymi, propozycjami. Tymczasem gwarancje angielskie okazały się jedynie świstkiem papieru, a Rumunja znalazła się jako

kraj opuszczony przez wszystkich.

Nie pozostawało jej zatem nic innego, jak wejść na drogę rokowań. Jeśli chodzi o Bułgarię, to pertraktacje z tym państwem zostały uwiecznione pomyslnym wynikiem dla tej ostatniej, natomiast w kwestji żądań węgierskich trzeba było uciec się do arbitrażu mocarstw osi.

W wyniku ostatecznych rozstrzygnięć osi

owowi Michałowi. Młody monarcha przekazał, w drodze dekretu, władzę państwową w ręce szefa państwa generałowi Antonescu, którego jedynym dążeniem jest postawienie Rumunii na należytych pozycjach.

Już na samym wstępie generał Antonescu usunął od władzy te czynniki, które ponoszą główną winę za fałszywą linię polityki rumuńskiej i nieumiejętność kierowania nawa państwową, wprowadzając zarazem niezwykle ostrą kontrolę w instytucjach użyteczności publicznej.

Ponadto powołał Antonescu do życia te elementy, które wskutek swego nawskroś narodowego stanowiska znajdowały się bądź to na emigracji, bądź też za kratami więzień, lub całkowicie odsunięte od spraw państwowych. Wejście w skład nowego gabinetu czołowych mężów Żelaznej Gwardji daje gwarancje, że Rumunja krocząc będzie w przyszłości drogą, która zabezpieczy jej siły żywotne w oparciu o mocarstwa osi.

Londyn bez światła.

Wielkie elektrownie nad Tamizą są dobrym celem dla niemieckich bombowców. Zdjęcie nasze przedstawia część wielkiej elektrowni w Battersea pod Londynem.

mjerowi angielskiemu, ile że on sam odtracił wszelką możliwość zaoszczędzenia Anglii i narodowi angielskiemu jego obecnego losu. Churchill bowiem był właśnie tym, który oświadczył, że woli ujrzeć raczej Londyn w gruzach i popiołach, niż zaprzestać wojny. Odpowiedzialnym za wszystko, co dzieje się obecnie, jest on sam. W tym stanie rzeczy niczego nie zmieni nawet jego obecny popis krasomówczy przed Izłą gmin.

Minister spraw zagran. Rzeszy udał się do Rzymu.

(SS) Berlin, 19 września. We środę przed południem odjechał minister spraw zagran. Rzeszy von Ribbentrop do Rzymu, gdzie zatrzyma się kilkanaście godzin.

Uroczysta rocznica Żelaznej Gwardji.

Bukareszt, 19 września. Kilka dni temu obchodzono niezwykle uroczyste imieniny założyciela Żelaznej Gwardji, Codreanu, jak również dzień jej założenia.

Z tej okazji przemówił gen. Antonescu do legionistów, wzywając ich, aby przez utrzymanie porządku, dyscypliny i wydajną pracę stali się godnymi swego założyciela. W związku z przejęciem władzy przez gen. Antonescu, skierował on do ministra handlu i przemysłu odpowiednie wskazówki, według których mają być załatwione najważniejsze zagadnienia gospodarcze kraju. Gen. Antonescu chodzi przede wszystkim o to, aby rolnictwo zostało odpowiednio rozbudowane i aby stworzono jego rentowność. Również dla przemysłu musi być stworzono szczegółowy plan, a przede wszystkim chodzi o utrzymanie artykułów pierwszej potrzeby na dostępnym poziomie cen. W związku z tym planem wydał rząd rumuński rozporządzenie, regulujące systemem kartkowym spożycie środków żywności i środków pierwszej potrzeby. W ogólnym planie nowego programu poświęcono również uwagę organizacji dworu królewskiego, z którego mają zniknąć wszelkie intrygi, niemoralność, a przede wszystkim chciwość, tak, aby dwór królewski dawał całej ludności dobry przykład.

Trybunał antymasoński w Hiszpanji.

Madryt, 19 września. Ostatnio stworzono przy urzędzie premiera hiszpańskiego specjalny trybunał składający się z trzech osób, który ma się zająć tępieniem wolnomularstwa i komunizmu w Hiszpanji. W skład tego trybunału wejdzie przede wszystkim jeden generał armji hiszpańskiej i jeden członek najwyższej rady partyjnej Falangi.

Gwałtowna burza rozszerza dalej pożary.

(S) Nowy Jork, 19 września. „New York Herald Tribune” donosi z Londynu, że podczas kłótni lotniczo niemieckie kontynuują swoje ataki, gwałtowna burza rozszerzyła pożary na duże przestrzenie.

We wschodniej dzielnicy Londynu wielkie pożary szaleją w dalszym ciągu. „United Press” donosi, że poufne informacje angielskiego ministerstwa bezpieczeństwa wskazują na to, że straszne niemieckie ataki z ostatnich 10 dni wyrządziły poważną szkodę w Londynie.

Wybitnie przyjaźnie usposobiony wobec Anglii „New York Times” pisze, że Anglii obawiają się, iż na skutek obrony Londynu zbyt szybko osłabia obronę innych ważnych części kraju. Niemcy zmusiły Anglię do defenzywy i to gnębi ministrów angielskich.

Gabinet wojenny Churchilla zdaje sobie dokładnie sprawę z tego, że okrutnej prawdy wojennej nie da się zastąpić najoptymistyczniejszymi sprawozdaniem pras angielskiej. A więc także w Stanach Zjednoczonych przejrano już od dawna politykę uprawianą przez Churchilla.

Prasa rzymska na temat walki o wolność morza Śródziemnego

(=) Rzym, 19 września. Zwycięski marsz wojsk włoskich wzdłuż wybrzeża egipskiego stanowił w środę główny temat rzymskich dzienników południowych.

Dzienniki podkreślają, że Włochy wzięły na siebie zadanie zapewnienia sprawiedliwości światu arabskiemu systematycznie oszukiwanemu i knebłowanemu przez egoistyczną i podstępą politykę Londynu.

W walce o Egipt stoją naprzeciwko siebie Anglicy, którzy sprowokowali wojnę i usiłowali wpaść do Libji, oraz Włosi, którzy bronią wolności morza Śródziemnego.

Egipcjanie — jak podkreśla południowe wydanie „Giornale d'Italia” — pomimo równie ożywionej jak i zakłamanej propagandy angielskiej, której towarzyszą raz obietnice, innym razem groźby i korpucja, zdają sobie dokładnie sprawę, czego chce jedna, a czego druga strona. Poznali oni również, jak wygląda t. zw. niepodległość z łaski Londynu.

Anglicy oświadczyli pewnego dnia Egipcjanom: „Dom należy do was”, jednak klucze od tego domu zatrzymali u siebie. Kiedy następnie Anglicy przystąpili do wzmożenia swego panowania nad morzem Śródziemnym, bez skrępowań zagnieździł się ze swoimi wojskami i materiałem lotniczym w Egipcie i zrobili z niego bazę swych operacji lądowych, morskich i powietrznych, jak gdyby byli u siebie w domu. Tak wygląda niezawisłość narodów w rozumieniu Anglii.

„Ho!a panowie! Na morzu Śródziemnym nie będzie wolności tak długo, jak długo Egipt nie będzie naprawdę wolny!”. Niezawisłość Egiptu jest prawem uświęconym najbardziej elementarną sprawiedliwością, za którym Włochy wypowiadały się zawsze jako trwały i wierny przyjaciel dynastji Mohameda Alias.

Niezawisłość Egiptu jest jednak równocześnie fundamentalnym zagadnieniem Włoch, oraz innych narodów, podobnie jak i w szczególnej mierze państw arabskich, które domagają się wolności morza Śródziemnego. Celem niedopuszczenia do niezawisłości Egiptu i wolności morza Śródziemnego, Anglija w swym bezwzględnym, niesłychanym egoizmie skoncentrowała w Egipcie 350.000 wojska i prowadzi w domu drugiego narodu wojnę, która ją tylko interesuje.

Z pobytu ministra Sunera w Berlinie.

(SS) Berlin, 19 września. Bawiący w Berlinie minister spraw wewnętrznych Hiszpanji, Serrano Suner, złożył we wtorek przedpołudniem wizytę ministrowi spraw wewnętrznych Rzeszy, drowi Frickowi. Wizyta ta dała obu ministrom okazję do przyjacielskiej wymiany zdań w sprawach ich resortów.

W związku z wizytą w Niemczech ministra Serrano Sunera, wydał ambasador Hiszpanji w Berlinie, generał Espinosa de los Monteros, przyjęcie w lokalach ambasady, w którym wzięli udział: minister spraw zagran. Rzeszy von Ribbentrop, minister spraw wewn. dr Frick i szereg czołowych osobistości z rządu, partji i armji.

Churchill zdecydował się na nowe wyznanie.

Posłowie angielscy musieli znowu chronić się w piwnicach parlamentu.

(S) Sztokholm, 19 września. Na ostatnim posiedzeniu Izby gmin zabrał ponownie głos Winston Churchill, wygłaszając przemówienie, które w gruncie rzeczy składało się jedynie z usprawiedliwień i tłumaczeń.

W przerwach między temi usprawiedliwieniami, premier brytyjski usiłowal przy pomocy taniach propagandowych frazesów natchnąć posłów lepszą wiarą. Niekorzystne wrażenie wywarł fakt, że po zakończeniu mowy, w chwili, kiedy Izba gmin zamierzała właśnie przystąpić do dyskusji, odezwały się ponownie syreny alarmowe i posłowie musieli udać się do piwnic, urządzonych na schrony przeciwlotnicze.

Pod naciskiem wypadków, które charakteryzują nieprzerwane ataki lotnictwa niemieckiego na Londyn, oraz inne ważne

Bardzo zatroskane oblicze ma Churchill na powyższym zdjęciu, które przedstawia fragment wizytacji terenów zniszczonych skutkiem nalotów niemieckich lotników.

z punktu widzenia wojennego miasta w Anglii, oraz uderzenie wojsk włoskich poza granicę Cyrenajki, Churchill był zmuszony poczynić pewne przyznania na temat obecnego położenia strategicznego.

Premier brytyjski przyznał, że marsz wojsk włoskich czyni dalsze postępy. Oddziały brytyjskie, które miały za zadanie utrzymanie Sollum, zostały wycofane — oświadczył on skromnie. Wrażenie niepowstrzymanych postępów wojsk włoskich usiłowal on osłabić uwagą, że nieprzyjaciel trzyma się stale w pewnym oddaleniu od brytyjskich pozycji obronnych. Dzięki temu stwierdzeniu przyznał on w każdym razie, że oddziały włoskie nieustannie nadeptują na pięty angielskim mistrzom odwrotów.

Na temat sytuacji w Londynie i w Anglii, Churchill nie był w stanie powiedzieć niczego innego, jak tylko to, że właściwą siłą państwa wyspiarskiego jest jego flota i że siły lądowe oraz powietrzne wprawdzie wzrastają, ale jeszcze nie dorastają rozmiarom sił nieprzyjacielskich.

Naród angielski, oraz zagranica będą musiały w każdym razie zapytać się, gdzie właściwie znajduje się ta tak potężna flota angielska, której śladów przy najlepszych chęciach nie można zauważyć ani na Morzu Północnym, ani w Kanale La Manche, ani na Atlantyku. Również na Morzu Śródziemnym daje się w obecnej chwili niesłychanie rzadko widzieć jakiś brytyjski okręt wojenny.

Punkt kulminacyjny wyznań Churchilla skoncentrował się na uczynionej przez niego uwadze, że najgorętszym jego celem jest wyrwanie z rąk „Nazi” panowania w powietrzu. W ten sposób przyznał on, że Niemcy w obecnej chwili zdobyli sobie faktycznie panowanie nad strefą powietrzną nad Anglią.

W jaki sposób zamierza on zakwestjonować państwu niemieckiemu tę władzę, nie był on w stanie posłów angielskich bliżej poinformować. Churchill nie mógł również przemilczeć faktu, że ataki lotnictwa niemieckiego wywołały wielkie spustoszenia. W samym Londynie zniszczenia są wielkie, a liczba ofiar stale wzrasta.

Mowca nie był nawet w możności zapewnić naród angielski, że w przyszłości, obrona będzie lepiej zorganizowana, a jedynie zauważył skromnie, że należy być przygotowanym na to, że niemieckie ataki w najbliższych dniach przybiorą jeszcze na sile.

Aby i to proroctwo nieco osłabić, Churchill wspominał o zbliżającej się jesieni i pocieszał swoich słuchaczy tem, że warunki atmosferyczne już wkrótce zmienią się na korzyść Anglii.

W końcu swego przemówienia Churchill starał się zupełnie wyraźnie o wzbudzenie w opinji światowej współczucia dla Anglii. Ta rola tem mniej odpowiadała pre-

Odgłosy Indyj.

Na łamach dzienników raz po raz ukazywała się wiadomość o rozruchach w Indiach, które przysparzają imperjum brytyjskiemu coraz to nowych kłopotów. Myślę się jednak ten, kto by sądził, że walka o niepodległość Indji dopiero w bieżącym roku rozgorzała na dobre, bowiem już przeszło lat temu sensacyjne wiadomości o brzoławych rozruchach w Indjach i bojkocie towarów angielskich wypełniały szpaltę dzienników.

W dniu 30 stycznia 1930 r. Ghandi, jako przewodniczący ogólny-indyjskiego Kongresu, wydał w liście do wicekróla Indji lorda Irwin'a skusowanie podatku od soli, wprowadzenia prohibicji, ochrony krajowego przemysłu, zmniejszenia do 50 procent wydatków na armję w Indjach i na płace dla urzędników, amnestji dla politycznych więźniów, skazowania tajnej policji i zgody na noszenie broni dla własnej obrony.

Skoro mijaty tygodnie i odpowiedź nie dochodziła, Ghandi zaważwał Hindusów do łamania praw, które uznał za szkodliwe i niesprawne. W ten sposób rozpoczęła się walka t. zw. pasywnego sprzeciwu w Indjach. Ogłoszono wówczas bojkot angielskich towarów i instytucji.

W połowie marca Ghandi, w otoczeniu wielotysięcznego tłumu, rozpoczął symboliczny "POCHÓD DO MORZA ZA SOLA". Wydobytą niewielką ilość soli z morza, demonstracyjnie złamano rozporządzenie o państwowym monopolu w Indjach. Ponadto ogłoszono bojkot monopolu spirytusowego, bojkot angielskich gazet, a hinduscy urzędnicy ogłosili masowo ustąpienie z państwowych instytucji, poczem rozpoczęły się wielkie strajki.

Wkrótce doszło do starć orężnych między ludnością a policją i wojskiem, których terenem były takie miasta, jak Kalkuta, Bombaj, Madras, Delhi i in. Rząd angielski rozpoczął stosować represje i 4 maja polecił aresztować Ghandiego, a następnie wszystkich przywódców hinduskiego ruchu narodowościowego.

W chwili obecnej niepokój w Indjach z dnia na dzień wzdycha, a w zachodnich częściach terenach raz po raz pojawiają się bunt, które wkrótce ogarną prawdopodobnie cały półwysep.

(k).

Wizytacja kanclerza Hitlera dla Chile.

Berlin, 19 września. Z racji święta niedległosci przesłał kanclerz Hitler swoje życzenia na ręce prezydenta Republiki Chile.

Minister Teruzzi w Norymbardze

Norymberga, 19 września. Włoski minister kolonii Teruzzi w toku swej podróży po Niemczech, zwiedził również Norymbergę, siedzibę kongresów partyjnych. Burmistrz Liebel oprowadził osobliwostki po terenach, na których odbywają się partyjne kongresy, oraz pokazał mu szereg osobliwości starego miasta. Minister Teruzzi, który wyrażał się z entuzjazmem o wrażeniach, odniesionych w Norymberdze, udał się w godzinach popołudniowych w drogę powrotną do Rzymu.

Ograniczenia eksportu ameryk.

Madryt, 19 września. Jak donoszą z Waszyngtonu, wydał prezydent Roosevelt rozporządzenie, mocą którego wszystkie surowce i fabrykaty, jak również plany, patenty, wszelkie opisy, służące do wytwarzania samolotów, zostały wyłączone od eksportu, o ile nie posiadają specjalnych licencji eksportowych. Rozporządzenie to jest w pełni zgodne z proklamacją prezydenta z dnia 15 lipca i oznacza praktycznie zakaz wywozu środków napędnych, jak również materiałów, używanego przy produkcji samolotów.

Wizytacja dla subwencjonowanego przemysłu francuskiego.

Włazy, 19 września. Rząd francuski ostatecznie rozporządzenie, mocą którego kierownictwa przedsiębiorstw, które w polityce posiadają gwarancje rządowe, zostają poddana pod nadzór władz państwa. Wskazania ministra finansów do kierowników takich przedsiębiorstw.

Wzrost: Nie wystawiać w oknach!

Włazy, 19 września. Władze angielskie wydały ostatecznie wezwanie do wszystkich sklepów z artykułami spożywczymi, aby nie wystawiali swolch towarów w oknach sklepowych, gdyż wskutek homogenizacji zdarza się nieraz, że towary w sklepie nie są sprzedawane, a w oknach i t.d. i nie nadają się do konsumpcji.

Na obszarze miasta Glasgow zarządzono alarm lotniczy.

Londyn był we środę trzy razy atakowany.

(S) San Sebastian, 19 września. Już o godz. 9.20 czasu niemieckiego, a więc zaledwie po 49 minutowym odpoczynku w stolicy Anglii musiano we środę przedpołudniem — jak Reuter lakonicznie komunikuje — zarządzić drugi alarm lotniczy, który trwał do godz. 9.42. O godz. 10.38 kontynuowano w dalszym ciągu niemieckie akcje odwetowe na ważne objekty wojskowe w Londynie.

W urzędowym komunikacie brytyjskiego ministerstwa lotnictwa na temat niemieckich ataków w nocy na środę stwierdzono, że główne uderzenie było ponownie skierowane na Londyn. „Szereg budynków przemysłowych i handlowych — jak wyraźnie stwierdza komunikat — udoł się uszkodzenia. Zachodzi obawa, że liczba ofiar jest wyższa niż w ciągu ubiegłych nocy”.

W tym samym czasie, kiedy niemieckie bombowce przelatywały z hukiem nad stolicą Anglii, inne niemieckie samoloty — stwierdza w dalszym ciągu komunikat ministerstwa lotnictwa — zaatakowały z wielkiej wysokości teren miasta portowego Glasgow w północno-zachodniej części wyspy brytyjskiej.

W tym największym i najbardziej przemysłowym mieście Szkocji buduje się w normalnych czasach trzecią część całej angielskiej floty handlowej. Nad brzegiem rzeki Clyde położone są tam ważne stocznie i liczne doki. Rząd angielski przyznaje w komunikacie urzędowym, że „wynikły tam lokalne szkody w obiektach przemysłowych”. Również nad brzegiem rzeki Mersey, gdzie rozciągają się objekty portowe Liverpoolu, „pewno budynki” zostały zniszczone.

Wielka katastrofa kolejowa w Göteborgu.

9-ciu zabitych — 26-ciu rannych.

Sztokholm, 19 września. — Jak donosi szwedzka agencja T. T., we wtorek wydarzyła się w Göteborgu wielka katastrofa kolejowa. Na dworcu podmiejskim zderzyły się dwa pociągi osobowe w pełnym bie-

gu, przyczem 4 wagony zostały kompletnie rozbite. Liczba ofiar wyniosła, według ostatnich doniesień 9 zabitych i 26 rannych. — Lista zabitych zawiera nazwiska wyłącznie szwedzkie.

Rejestracja wdów i sierot po poległych lub zmarłych wojskowych z wojny 1939

Kraków, 19 września. Polski Czerwony Krzyż Okręg Krakowski — w porozumieniu z właściwymi władzami rozpoczyna rejestrację wdów i sierot po poległych lub zmarłych wojskowych z wojny 1939 r., celem uzyskania dla tychże zaopatrzenia wdowiego względnie sierociego.

Zaopatrzenie to otrzymają w pierwszej linii wdowy, niezdolne do pracy, tudzież sieroty do lat 14, po wyżej wymienionych poległych.

Zainteresowane osoby, zamieszkałe w Krakowie lub w gminach zbiorowych: Borek Fałęcki, Bieżanów, Bronowice Małe, Czernichów, Liszki, Mogiła, Piaski Wielkie, Prudnik Czerwony, Rakocim, Ruszcza, Wola Duchacka, Zabierzów, Zielonki, zechcą zgłosić się w Polskim Czerwonym

Krzyżu w Krakowie, plac Biskupi L. 18, parter. — Wdowy mieszkające w innych miejscowościach poza Krakowem, zgłaszają się do przynależnych Oddziałów lub Kół P. C. K.

Zgłaszający się mają dostarczyć równocześnie: 1) Poświadczenie wspólnoty miejscowej z miejscowego Urzędu gminnego lub Urzędów Parafjalnych oraz 2) metrykę zgonu męża względnie ojca.

Równocześnie wyjaśnia się, iż metryki zgonu można otrzymać w Urzędach Parafjalnych lub Urzędzie stanu cywilnego tej miejscowości, w której spoczywają zwłoki zmarłego. W razie braku wiadomości o miejscu pochowania należy udzielić wyjaśnień co do formacji etc., w której służył zmarły.

Krwawy mord w Warszawie.

(pwp) Warszawa, 19 września. W warszawskiej dzielnicy Żoliborz dokonano strasznej zbrodni, której ofiarą padło dwie osoby.

W jednopiętrowej willi przy ul. Wyspiańskiego 9 na Żoliborzu zamieszkuje od kilku lat rodzina Kazimierza Kluźniaka, b. urzędnika Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, składająca się z żony 40-letniej Janiny i dzieci 15-letniej Barbary, 13-letniej Krystyny oraz 9-letniego Stanisława.

Jeszcze w lipcu br. Kluźniak wyjechał do rodziny zamieszkałej na wsi i dotychczas nie powrócił. Córki Kluźniaka wyjechały do Warszawy na pensję, w domu natomiast Kluźniakowa wraz z najmłodszym synkiem.

Onegdaj o godz. 18-ej starsza córka Kluźniaków, powróciwszy ze szkoły, nie mogła doczekać się otwarcia drzwi od ulicy, wobec czego zaszła od strony ogrodu. Za-

stała drzwi tylne otwarto i wielce tem zdziwiona, udała się na piętro, gdzie w sypialni przedstawił się jej potworny widok.

Na łóżku leżała matka ze smasakrowaną głową i twarzą. Przerazona zaważwała sąsiadów i lekarza, który stwierdził zgon Kluźniakowej od uderzeń jakimś tępym przedmiotem. W toku oględzin znaleziono w nogach zamordowanej, pod jej zwłokami, 9-letniego syna Stanisława, nie dającego już oznak życia. Chłopca zamordowano w podobny sposób, jak matkę.

Jak w toku dalszych dochodzeń ustalono, mordercy pod dokonaniu zbrodni, spłondrowali mieszkanie i zrabowali ubrania, bieliznę, nakrycia stołowe i artykuły żywnościowe.

Władze bezpieczeństwa wszczęły energiczne dochodzenia. Córkami zaopiekowała się rodzina.

KRONIKA

Wizytacja JE. księdza biskupa dra Teodora Kubiny.

(pwp) Częstochowa, 19 września. Biskup ordynariusz diecezji częstochowskiej J. E. ks. dr Teodor Kubina udał się na objazd szeregu parafij dekanatu Krzpiec, w których dokona wizytacji pasterskiej, przyczem weźmie udział w uroczystych nabożeństwach i udzieli wiernym Sakramentu bierzmowania.

Perwsza urzędowa książka telefon. w Generalnym Gubernatorstwie.

(pwp) Kraków, 19 września. W ciągu października ukaże się pierwszy urzędowy spis abonentów telefonicznych w Generalnym Gubernatorstwie. Spis został sporządzony według okręgów.

Książka telefoniczna zawiera wykaz najważniejszych połączeń telefonicznych, oraz ogólne wskazówki dla korzystającego z komunikacji telefonicznej. Ponadto za-

wiera taryfy telefoniczne i uwagi, odnoszące się do wszystkich okręgów, zarówno w języku niemieckim, jak i polskim.

Doreczanie książki telefonicznej abonentom nastąpi w odpowiednim czasie za pośrednictwem okręgowych zarządów pocztowych. Spis abonentów będzie można być w urzędzie telefonicznym w Krakowie.

Rozporządzenie o majątku nieprzyjacielskim.

(pwp) Kraków, 19 września. Ukazał się Dziennik Rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa, część I. Nr. 53 z dnia 16 września 1940, zawierający rozporządzenie z dnia 31 sierpnia 1940 w sprawie postępowania z majątkiem państw nieprzyjacielskich oraz obywateli tych państw.

Krajem w rozumieniu tego rozporządzenia jest obszar Generalnego Gubernatorstwa, zaś krajowcami są osoby fizyczne i prawne, których miejsce zamieszkania, stałego pobytu, siedziba lub miejsce kierownictwa instytucji czy firmy znajduje się w kraju.

Za państwa nieprzyjacielskie należy uważać: 1) zjednoczone królestwo Wielkiej Brytanji i Północnej Irlandji z zamorskimi posiadłościami, kolonjami, protektora-

tami i obszarami mandatowymi, jak również dominjami: Kanadę, Związek Australijski, Nową Zelandję i Unję Południową Afrykańską z jej obszarami mandatowymi; 2) Francję, łącznie z jej posiadłościami, kolonjami, protektoratami i obszarami mandatowymi; 3) Egipt, 4) Sudan, 5) Irak i 6) Monaco. Dalsze szczegóły rozporządzenia zawiera wspomniany Dziennik Rozporządzeń.

Uprozczone doreczanie przesyłek pocztowych Urzędów Skarbowych.

Kraków, 19 września. Dla okręgów przynależnych do urzędów skarbowych w Kraków-powiat, Bochnia i Miechów wydana ostatecznie z urzędu Generalnego Gubernatorstwa rozporządzenie dotyczące doreczania przesyłek pocztowych urzędów skarbowych, upraszczające dotychczasowe formalne doreczanie w ten sposób, iż obecnie będzie ono wykonywane przez urzędy pocztowe. W gminach miejscowości Bochnia i Miechów uważa się doreczanie zwykłym listem za dokonane w trzecim dniu po nadeniu listu na pocztę, we wszystkich zaś innych gminach w pierwszym dniu po nadeniu listu. (Patrz tekst rozporządzenia!).

Pożar w fabryce czekolady.

(Jo) Kraków, 19 września. We środę o godzinie 16.17 wyjechała straż pożarna do fabryki czekolady Pischingera, pozostałej pod zarządem komisarycznym, mieszczącej się przy ul. Kačić 20.

Pożar powstał w hali maszyn t. zw. suszarki i suszarce elektrycznej od nagromadzenia z powodu pozostawienia suszarki bez działania prądu elektrycznego. Spalony uległ drewniane oszalowanie obu maszyn, futryny i ramy okienne trzech okien i kawałek sufitu.

Energiczna akcja straży pożarnej udało się ograniczyć rozmiar się pożaru, który mógł przybrać kolosalne rozmiary, gdyby nie maszynista przejeżdżającej lokomotywy, który zauważył pożar i zawiadomił straż pożarną przez urzędnika kolejowego Podgórze-Płaszów.

Rejestracja szkód wojennych w Kieleckim.

Kielce, 19 września. (pwp) Oddział Zarządu Ubezpieczeń Wzajemnych w Kielcach i Jędrzejowie przystąpił do rejestracji i szacunku szkód wojennych w budynkach i ruchomościach w miejscowościach i domowych.

Na terenie powiatu miechowskiego (włączony obszar powiatu olkuskiego) uszkodzonych jest około 200 budynków. Na terenie powiatu jędrzejowskiego dokonano likwidacji szkód w 4 gminach, przyczem szkody zarówno w budynkach, jak i w inwentarzu żywym i martwym, oraz w ruchomościach oszacowano na sumę złotych 188.600.

Rejestracja szkód w pozostałych gminach powiatu prowadzona jest nadal.

Sumienie ruszyło żebraka.

(pwp) Radomsko, 19 września. Mieszkaniec Ka Radomska p. Zofja L. wychodząc w zimnym miesiącu do miasta, celem załatwienia sprawunków, zapomniiała zamknąć drzwi mieszkania. Powróciwszy do domu, stwierdziła brak pała zimowego, który znikło w sposób zagadkowy.

Dopiero w ubiegłym tygodniu wyjawili się tajemnica. Mianowicie do drzwi mieszkania pani L. zapukał starzec z zawiniątkiem w ręku, który oświadczył, iż zwraca skradzione pałto w czasie jej nieobecności i że żłami w oczach prosił o przebaczenie za kradzież, która pierwszy raz w życiu splamiła jego ręce. Powiedział on, iż sumienie nie dawało mu spokoju, zwłaszcza, gdy się dowiedział, iż skrzywdził osobę niezmężną.

Likwidacja szajki złodziei sklepowych.

(pwp) Radomsko, 19 września. Do sklepu galanteryjnego p. Kaliszczyka przybyło kilku mężczyzn, którzy zwrócili się o zaprezentowanie im towarów. Okazało się jednak, że wszyscy ci klienci byli ze sobą w zmowie, bowiem w czasie wybierania towarów zwróceno uwagę, iż napychał swe kieszenie okazanymi im przedmiotami.

Właściciel sklepu, udając, iż nie zwrócił uwagi na ich manipulacje, zaważwał policję, która unieszkodliwiła złodziei sklepowych, osadzając ich w areszcie.

STAN WODY NA WISLE wynosił dnia 19 września w Krakowie minus 278, w Zawichocie plus 196.

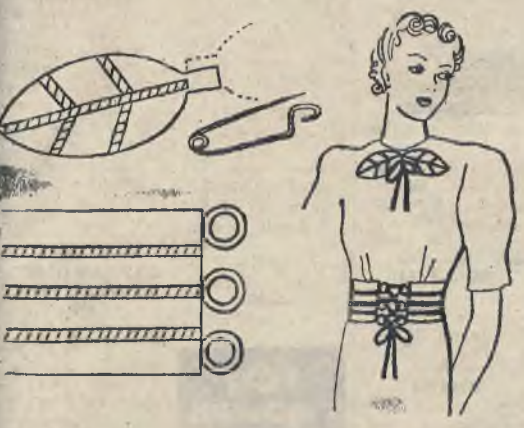
(Jo) WYPADKI NA ULICY. Przy rogu plant Dietelskich a plant Krakowski, został przejechany przez samochód Marjan Geminder, lat 63, doznając ran tułowia i głowy. Po zaopatrzeniu przez lekarza Pogotowia Rat., został odwieziony do szpitala żydowskiego. We środę o godz. 8-ciej na rogu ul. Gertrudy został potrącony przez samochód Bugiera Marjan, zamieszkały Grzegorzeczka 29, lat 18 i doznał złamania lewego obojczyka, oraz złamania nerwowego. Po zaopatrzeniu przez lekarza Pogotowia Rat., został przewieziony do szpitala św. Łazarza.

Kacit WODY praktycznej

Modne drobiazgi.

Kraków, we wrześniu.
Wiemy, jak bardzo nieraz umiejętnie dobrane drobiazgi, pasek, krawacik, chusteczka — odświeżają sukienkę i dodają jej szyku. Dziś — kwestja polega jeszcze i na tem, aby drobiazgi te były nietylko ładne, ale i niedrogie. A oczywiście najlepiej jest, jeśli pani może coś takiego zrobić sobie sama.

Podajemy dziś pani sposób zrobienia bardzo eleganckiego kompleciku — paska i krawacika do jesiennej, sportowej sukienki. Wykonany starannie, komplecik ten będzie bardzo elegancki i podniszczonej nawet sukienki doda nowego wdzięku. Zrobić go możemy z sukna, fileu, albo też taśmy jutowej, takiej, jak latem używano do sandałków. Jeśli pani będzie taśmę kupować — trzeba jej tyle, ile wynosi obwód pani w pasie, plus 35 cm. Jeśli ma pani w domu skrawki odpowiedniego materiału, niech się pani nie martwi, że trzeba go będzie przypuszczać na pasek z sukna. Nie będzie tego żałować.
Najpierw zrobi pani pasek. Powinien on mieć szerokości 7 do 8 cm. Jeśli pani jest wysoka, może być nawet szerszy. Dla pani bardzo szczupłej powinien być węższy. Bez względu na to, z jakiego materiału robimy pasek, trzeba go zrobić na podszewce. Podszyć go można płótnem, kretonem lub sa-

tyną, zużywając stare ściółki. Podszywać należy tak, aby podszewka nie wychodziła na prawą stronę, najlepiej nie doszywać do brzegu.
Ozdobę paska stanowią naszyta z barwnego, cienkiego sznureczka. Najładniej wygląda, gdy każdy z trzech sznureczków jest w innym kolorze. Oczywiście trzeba je dobrać do koloru tła. I tak na pasku zielonym ładnie wyglądają sznureczki: szafirowy, cytrynowy i rdzawy, na brązowym: cytrynowy, pomarańczowy i zielony, na popielatym — każde jaskrawe, a harmonizujące kolory.
Sznureczki te należy naszyć krytym ścięciem, przed podszyciem paska. W ten spo-

Jeszcze o suszeniu jarzyn.

Kraków, we wrześniu.

Korzystając z pełnego sezonu jesiennego nie zaniedbujemy możliwości suszenia tych jarzyn, jakich nam rynek obecnie w obfitości dostarcza. W pierwszym więc rzędzie zwróćmy uwagę na fasolkę strączkową. Jest jej dosyć i zróbmy spokojnie zapas tej jarzyny na zimę, wybierając ładny gatunek i zdrowe strączki. Pamiętajmy przytem aby do suszenia obrabiać je dokładnie z włókien, a następnie pokrajane strączki obgotujemy we wrzątku w ciągu 2 minut. Piec do ich suszenia powinien mieć temperaturę od 40 do 50 C.
Warto jest również zrobić zapas kalafiorów. Przydadzą się zwłaszcza na zupy i do naleśników, kiedy w okresie zimowym trudniej jest o urozmaicenie obiadów w zakresie warzyw. A więc kalafjory suszymy w ten sposób, że po opłukaniu dzielimy je na poszczególne gałązki. Przeczem łożymy poszczególnego kwiata nie powinno być długa. Pozostałą część kalafjora krajemy w placki dość grube i również suszymy. Po obgotowaniu w ciągu 5 minut i obsuszeniu z wody poddajemy kalafjory suszeniu w temperaturze nie przekraczającej 50 st. C.
Nie zapominajmy też o suszeniu marchwi i pietruszki. Te pierwszą oskrobaną i opłukaną krajemy w talarki lub paski i

sób podszewka pokryje ściółki po drugiej stronie.
Na zakończenie paska przyszywamy z obu stron kółeczka metalowe lub kościane, zależnie od koloru paska. Kółeczka te trzeba przyszyć bardzo mocno. Przez nie sznurujemy pasek na przedzie długim sznureczkiem, najlepiej tym, który przyszyty jest w środku.
Krawacik do kompletu robimy tak samo. Wycinamy z tego samego materiału dwa owalne listki, według kształtu, jaki widzimy na rysunku. Na listkach naszywamy ze sznureczką żyłki. Podłużną w jednym kolorze i dwie poprzeczne w innych kolorach. Nakoniec podszywamy tak samo, jak pasek. Wykończone listki zczepiamy, jak to pokazuje rysunek i w miejscu zszycia wiążemy lub przyszywamy kokardkę z długimi końcami z tego samego sznurka, którym sznurowany jest pasek. Do całości przyszywamy od spodu małą agrafkę, tak, jakże używa się do butonierek. Komplecik jest gotów.
Przy starannem i ładnem wykonaniu, robotka ta może oszczędzić pani również kłopotu „co dać na imieniny” kuzyneczce Jadzi, Irce czy Teresie.

Z Warszawy i okolicy.

Samobójstwo.

Przy ul. Leszno 73, z okna piątego piętra wyskoczył 44-letni Edward Jasiński (Chmielna 32), korektor fortepianów. Wskutek pęknięcia czaszki Jasiński zmarł przed przybyciem lekarza. Przyczyną samobójstwa był rozstrój nerwowy.

Nagły zgon.

U zbiegu ul. Elblaskiej i Powązkowskiej zachorował nagle 65-letni inż. Tadeusz Bamski (Suwalska 3). Przed przybyciem Pogotowia inż. Bosniski zmarł w nieustalonej przyczynie.

Dwuletni podrutek.

W lokalu I. Ośrodka Zdrowia (Czerniakowska 80) podzucen 2-letnie dziecko płci żeńskiej. Zawiadomiona policja ustaliła, że matka jest Marja Kornaćkowa (Gościńnic 15a, Siekierki), za którą wszczęto poszukiwania. Dziecko odesłano do domu wychowawczego im. Ks. Boduena.

Zuchwała kradzież skór.

W Al. Puławskiej 61 do składów „Polskie Zjednoczone Zakłady Przemysłu Futrzanego” Sp. z o. o. przez podkop dostali się złodzieje i skradli: 1.934 skóry futrzanych wiewiórek, 150 bagdadów, 6 wyder, 4 bobry amerykańskie, 54 błamów królików, 33 półkarakulowe, etole z gronostajów, lisa srebrnego i wiele innych skór. Firma oblicza straty na sumę przeszło 100 tysięcy złotych.
Policja wszczęła energiczne dochodzenia.

Dwie nowe opery Straussa.

Można tylko podziwiać dziś już 76-letniego Ryszarda Straussa, który mimo swego podeszłego wieku pracuje ciągle jeszcze bardzo wydajnie.
Niedawno skomponował on wspaniałą utwór w 2600 rocznicę istnienia państwa japońskiego, a już obecnie po wielkich sukcesach jego opery „Dafne” kończy nową operę, której treścią jest klasyczne podanie o królu Midasie. Sławny kompozytor dziś nawet nie uznaje żadnych „przerw”. W jednym z listów do znanego niemieckiego dyrygenta dra Karola Behma, któremu poświęcił partyturę opery „Dafne” pisze, że na jego „warsztacie” w Garmisch leży obecnie nowa jednoaktowa opera.

OBWIESZCZENIA URZĘDOWE

Obwieszczenie.

Powołując się na rozporządzenie Pana Kierownika Wydziału Finansowego przy Urzędzie Generalnego Gubernatora z dnia 29. 8. 1940 — Fin. H. 4700—37, dotyczące uproszczonego doreczania płatnikom przesyłek pocztowych Urzędów Skarbowych podaje niniejszem do wiadomości dla okregu mojej Inspekcji (obejmującego Urzędy Skarbowe: Kraków-Powiat, Bochnia i Miechów) co następuje:
W miejsce dotychczasowego formalnego doreczenia następuje z mocą natychmiast obowiązującą uproszczone doreczenie za pośrednictwem urzędów pocztowych.
W gminach miejskich Bochnia i Miechów uważa się doreczenie zwykłym listem za dokonane w trzecim dniu po nadaniu listu na pocztę. We wszystkich innych gminach uważa się za dzień doreczenia siódmy dzień po nadaniu listu na pocztę.
— Kraków, dnia 16 września 1940.
Der Finanz-Inspekteur
Krakau-Land
gez. Dr. Melbuhr.

Zakończenie rubryki „Obwieszczenia urzędowe”.

Z URZĘDÓW

Państwowa Wyższa Szkoła Rolnicza w Czernichowie, powiat Kraków.
Początek nauki 15. X. 1940. — Warunki przyjęcia:

- a) na kurs I-szy: świadectwo z IV-tej kl. gimnazjalnej i jeden rok praktyki rolniczej, albo świadectwo z 3-iej kl. gimn. i dwa lata praktyki rolniczej.
  - b) na kurs II-gi: dwa lata średniej szkoły rolniczej względnie 1 rok liceum rolniczego.
- Do podania należy dołączyć: 1) metrykę urodzenia, 2) ostatnie świadectwo szkolne, 3) świadectwo z odbytej praktyki rolniczej, 4) 2 fotografie.
Koszta utrzymania w internacie szkolnym 80—100 zł. miesięcznie. 2864k

Sąd Grodzki w Krakowie, dnia 5 lipca 1940. — Sygn. I 1 No 908/40.

Uchwała:

Na wniosek Amastacji Groblickiej zarządza się postępowanie celem umorzenia bezimiennego dowodu zastawionego Komunalnej Kasy Oszczędności Miasta Krakowa Powiatu Krakowskiego Nr. 20310 z daty 16 maja 1939, opiewającego na trzy nitki korali 24 złg. — i wywa się posiadaczy powyższego dowodu, aby do 6 miesięcy od daty ogłoszenia tego wywołania zgłosili swe prawa, gdyż w przeciwnym razie Sąd uzna go za bezskuteczny i upływie tego czasu wykreśli go z ewidencji dowodów. 23692

SĄD OKRĘGOWY W KRAKOWIE, Wydział I cywilny, dnia 13. września 1940, I T 138/40, 143/40, 145/40—88/40.

Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek: Marii Auberowej w Krakowie, Kujawska 24, Józefa Weststeina, Kraków, Celna 11, Zofii Pietrzykowskiej, w Borze Kunowickim, Matyldy Neuman w iwoniczu-Zdroju, ul. Zdrojowa 110 podejmując się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zaginać. Wywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu pół roku od dnia ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu Sądowi. Także inni zainteresowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznajemy Sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone. Oznaczenie papierów wartościowych: książeczki Komunalnych Kas Oszczędności, a to: Powiatu Krakowskiego Oddział w Bochni nr. 35600 na 3.006 zł. na nazwisko Maril Józefa Auberowej, zastrzeżona na hasło „Franka”; miasta Krakowa nr. 2734 na nazwisko Estery Weststein i kwotę 1.157.71 zł. opiewająca, zastrzeżona na hasło „Anna”; nr. 431843 na 1.668.43 zł. i nazwisko Zofii Pietrzykowskiej opiewająca i nr. 444774 na zł. 1.553.35 zł. i nazwisko Matyldy Neuman, a zastrzeżona na hasło „Kraków”. 2874k

SĄD OKRĘGOWY W KRAKOWIE, Wydział I cywilny, dnia 8 września 1940, I T 123/40, 133/40, 135/40, 132/40.

Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek: Joanny Teitelbaum, Kraków, Dietla 34/12; Gustawy Leuchter, Kraków, Kramerska 12; Bronisławy Strokowej, Kraków, Puławska 6; Bolesława Chocholskiego, Kraków, Urzędnicza 39, podejmując się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zaginać. Wywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu pół roku od dnia ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu Sądowi. Także inni zainteresowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznajemy Sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone. Oznaczenie papierów wartościowych: Książeczki Banku Gospodarstwa Krajowego — Oddział w Krakowie: Nr. 42460 na 593.97 zł i na nazwisko Joanny Teitelbaum Nr. 45876 na 611.11 zł i na nazwisko Mariana Stroki — Książeczki Komunalnej Kasy Oszczędności Powiatu Krakowskiego: Nr. 141977 na nazwisko Edward Leuchter i kwotę 1.517.91 zł. a zastrzeżona na hasło Wiktor; Nr. 11934-A na kwotę 184.66 zł i nazwisko Józefa Owynarówny, zastrzeżona na hasło „Lutca”. 2873k

Zakończenie rubryki „Z Urzędów”.

Poszukujemy

obszernych ciepłych piwnic

do przechowywania większych ilości siemiaków. Zgłoszenia kierować pod Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 33688”. 33688

Rozne

UNIEWAŻNIAM zgubiony dowód osobisty, wystawiony na nazwisko Jan Sobieraj Prądnik Czerwony, Dobrego Pa. sterza 19. 33752

PDDANIA prośby, tłumacze uła na niemiecki wykonuje Terlecka-Terlecka — Florjanska 55. Firma chrześcijańska. 33264

SZKŁO wodne konserwy je jaja. Drogerja Komorowskiego, Długa 42. 2855k

ELEKTRYCZNA KOPYJOWNIA PLANÓW Kraków, Sławkowska 11. Kopyje, przerysuje tuszem. 33492

Dr. MISTELSKI specjal. chorób kobiec., przyjmując: Mikołajska 9. 33801

DIADY domowe, pierwszorzędne, tylko na masło. Na zyczenie diety — drob. Ewentualnie całodziennie utrzymać: — Grodzka 2. rów Rynku. 33329

NAJLEPSZA trwała ondulacja, farbowanie włosów wykonuje firma „Sława”, Kraków, Florjanska 47, w podwórku. — Ceny przystępne. 33339

Z KART, pióra, ręk. najtrafniej przepowiada grafologini chromatka, — Włocława 26/8, od czwartego do piątku. 33338

PLUSKWI, najgroźniejsze rozsadniki chmur — niszczyliśmy doszczętnie wraz z zarodkami wszędzie wnikliwym gazem „B-F” — „Gazochemia”, Kraków, Piłarska 19. Telefon 116-45 2861k

AUTAMI przewoźny, towarzysze, osoby: — Płac św. Ducha, Bufet. 33704

TŁUMACZE na niemiecki podania przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, szybko i fachowo. Zgłoszenia: Kraków, Sobieskiego 16b, m. 5. 33709

ABAZURY artystyczne. Wytwórnia „Fox”, Sławkowska 30. 33725

KIOSK do wynajęcia: ul. Bonarka 26. Wiadomość u właściciela. 33702

WYMIANA PŁYT gramofonowych: Florjanska 29/5. 33315

GARAŻ dla osobowego samochodu. Podawaj wiadomość: telefon 160-11. 33717

OBIADY 1.80 ZŁ przedwojenne. — Marka 27. 33576

Co grają w kinach?

Przebój sezonu:

ZŁOTA MASKA

w Kinie „WANDA”

Z powodu natłoku przy kasach, uprasza się P. T. Publiczność, zastąpić się wcześniej w bilety wstępu. Kasy są otwarte godzinę przed rozpoczęciem seansu.
Początek programów o godz. 3.30, 5.30 i 7.30.

Podczas seansu wejście na salę bezwzględnie niedopuszczalne!

Tańszy jest „Goniec Krakowski” w prenum. miesięcznej.

Ilustrowany Kurier Polski

jest Twoim najlepszym towarzyszem

- Aktualne ilustracje - nowelki
- powieści - hamor - szarady
- Kącik kobiecy - szata
- Dwutygodnik JKP wychodzi w Krakowie
- Geny 1 egzemplarz tylko 30 groszy
- Wszędzie do nabycia

Prosimy o wyraźne i czytelne wypisywanie treści ogłoszeń.

JELITA SZTUCZNE wszelkiego rodzaju dostarcza Miejska Kasa Targowa. Dział szlamierni. — Kraków, ul. Rzeźnicza 29. 2852k

Przed **ogniem grzybem i robactwem** chroni tylko „KARBOSIT”
Jedyny środek do impregnacji drewna „Universal” — Starowiślna 28
Telefon 129-37

